

πῇ τοῦ / συνβίου τῆς ἐνμπροσθεν τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων ὅτιν νὰ κάμη
τὴν πα / ροῦσαν καταλλαγή ὁ ὁποῖος μισερ Φιλιππῆς ἀπὸ τὴν σήμερον τὰ ἄνωθε
εἰρημένα πρά / ματα τὰ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνω λεγομένου ἀφέντη
παπᾶ κὺρ Γεώργην / νὰ τὰ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πράματα ἐδικὰ του
καὶ καταλλαγή του πουλή / σιν χαρίσειν ψυχικὸν τὰ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ
ἀπαλλαγὴν τοῦ ἄνωθεν χω / ραφίου ποῦ ἔδωσεν ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς τοῦ εἰρημένου
μισερ Φιλιππῆ τοῦ ἔδωσεν ὁ / μισερ Φιλип / πῆς τοῦ παπᾶ / ρεάλια δεκοκτῶν ἤτοι
(νούμερο) 18/ καθὼς ἀναμετάξυν τος ἐταιριάσασιν τὰ / αὐτὰ μέρην ὁμολογώντας
ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλα / βέν τα ἀπὸ τὸν εἰρημένον μισερ
Φιλιππῆ. "Ὅθεν καὶ ὁ αὐτὸς μισερ Φιλιππῆς καὶ ἡ ἀρχόντισσα [...] / καὶ τὰ καλὰν
τος ὁμπλιγάρουνται νὰ ντεφεντέρου καὶ νὰ μαντινιέρου τὸν ἄνωθεν παπᾶ κ[λη] / ρο-
νομικῶς εἰς πᾶσαν ἐναντίον τῶν εἰρημένων πραγμάτων ὅπου τοῦ ἔδωσεν ὁ Θεὸς
[εἰς] / βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τῆς παρούσας ἀλλαξίας καὶ καταλλαγῆς ἔμεινα
κοντέντοι καὶ ἀνεπαμέ[νοι] / οἱ εἷς περ τοῦ ἄλλου τος παρακαλοῦντας καὶ ἀξιο-
πίστους μάρτυρες οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρὸ / ς τος βεβαιώνοντάς τον καὶ οἱ ἴδιοι
ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ παπᾶ Γεώργης Σπανὸς βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.

/ — Φιλιππῆς Κωστατῆ Μαροῦ βεβαιώνω τὰ ἄνωθε —

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας ὡς ἄνωθε:—

/ — Μανώλης Μετρηνὸς μάρτυρας —

/ — Ἰάκωβος Μπάκαλος μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ σακελλάριου Ναξίας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα —

204

Διαθήκη

φ. 115^v, 116^r

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 24/ εἰς
τὸ Νέο Χωριὸ εἰς τὸ σπίτι / τοῦ κὺρ Γεωργίου Κουρλέτη εὕρισκόμενος ὁ αὐτὸς κὺρ
Γεώργιος ἀσθενὴς μὲν τῷ σώματι ὑγιὴς δὲ / τῷ νοεῖν καὶ φρονήματι σῶ / ον γὰρ
ἔχειν τὸ νοῦ ἀκέραια τῇ γλῶττα καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας / του αἰσθήσεις
χάριτι Χριστοῦ ἐπροσχάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα διὰ τῆς τοι /
ούτης διαθήκης διορθωθῇσεται καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνῃν | πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστιανοῖς

τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπῃ καὶ τετελειωμένην συνχώρεσιν ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἦτοιν ἀφήνει / ὁλωνῶν του τῶν μαιδιδῶν τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν του. "Οθεν / λέγει πῶς ἐπάντρεψε τὸν υἱόν του τὸ Βασίλῃ καὶ ἔδωσέν του τὸ ζευγάρι του καὶ ἄλλα ζωντόβολα δι / ἅ πουργίν του κατὰ τὴν ντάξιν τῷ ζευγάδων καὶ δὲν τοῦ χρεωστεῖν πλέα τίποτις. 'Επάντρεψε καὶ τὴν / θυγατέραν του τὴν Εἰρήνην καὶ ἔδωσέν της τὸ σπίτιν του ὅπου εἶχε εἰς τὸ Νέο Χωριὸ μὲ μπάκον καὶ χαρὰ / νὶ καὶ τηγάνι καὶ ἀπόρουχα ἐκεῖνα ὅπου τοῦ εὐρίσκουτονε καὶ ἄλλη μασαρία ὡσὰν φτωχὴ νοικο / κυρὰ τὰ ὅποια τῆς τὰ ἔδωσεν διὰ πουργίν της. "Ετι λέγειν πῶς τοῦ εὐρίσκεται ἓνα κομμάτιν ἅ / μπέλι μὲ χωράφι του καὶ πηγὰδι του καὶ σπίτιν του εἰς τὸ μέρος τῶν Μπροσάρω καὶ Κρύου Νεροῦ καὶ ἀφήνει / τα τῆς θυγατέρας του τῆς Λαμπρινῆς διὰ πουργίν τ[[ου]]ης καὶ διὰ τὴ ψυχὴν του καὶ διὰ πολλὰς χά / ρες καὶ δούλεψες ὅπου γνωρίζειν ἀπὸ λόγουν της ὅπου ἄλλο παιδὶ δὲν εἶδε εἰς τὰς ἀρρώστειες του καὶ / εἰς τὰς χρεῖες του πάρεξ τὴν αὐτὴν Λαμπρινὴ μέρα καὶ νύκτα νὰ τόνε λατρεύειν εἰς τὴν ἀνά / γκη ὅπου εὐρίσκεται καὶ πᾶ[[ν]]λι ἀφήνει της ὁρδινία ὅτιν νὰ τὸν ἐμαντινιέρη ὡς ποτὲ ζεῖν καὶ με / τὰ τὸν θάνατόν του νὰ ἔχειν τὴν ἐγνοια τῆς ψυχῆς του νὰ τοῦ κἀνη τὰ μνημόσυνά του κατὰν τὴν τά / ξιν φτωχικὰ κἀνοντάς της καὶ κοντετζιὸν ὁ[[ν]]τι τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὅπου τῆς δώνειν της τὸ δώνειν / ἄν κάμει παιδιὰ νόμιμα εὐλογητικὰ ἐκ τῆς σαρκὸς της νὰ τὸ δώνην τῶν αὐτῶν παιδιῶν εἰ δὲ / καὶ ἤθελε ἀπομείνει ἄκληρη καὶ ἤθελε τῆς τύχη ἀνάγκη νὰ μὴν ἔχη νὰ πορεύεται καὶ νὰ μὴ τὴν γυ / ρεύου οἱ ἐδικοῖν της νὰ ἔχην ἐξουσία νὰ τὸ κἀνη ὡς θέλειν καὶ βούλεται διὰ νὰ μπορῇ νὰ πορευτῇ /. 'Ακόμα λέγειν πῶς ἔχειν δύο ἀγελάδες ἢ μία μὲ τὸ συρτόν της ἀσερνικὸν καὶ ἀφήνει τα καὶ αὐτὰ τῆς Λα / μπρινῆς μὲ τοῦτον, ἃ δὲν νέχει χρεῖα νὰ τὰ κατελύσῃν καὶ βρεθοῦν του ἕως τὸν θάνατόν του νὰ ἔχη πάλι ἐ / ξουσία, ἃ [[να]]ν ἔχην γνώμην νὰ κάμῃ ἀπ' αὐτὰς διὰ τὴ ψυχὴν του νὰ τὸ κἀνη εἰ δὲ καὶ δὲ δώσειν τίποτις νὰ / εἶναι πάλιν τῆς αὐτῆς Λαμπρινῆς. Λοιπὸ λέγειν καὶ τοῦτον, ὅτιν ἂν ἴσως καὶ ἡ αὐτὴν Λαμπρινὴ δὲν ἤθε / λε τὸν ἐγυρεύει τὸν κύρην της εἰσὲ ὅλα τὰ χρειαζόμενα ὅπου τοῦ κἀνου χρεῖα νὰ εἶναι πάλι ἐξου / σιαστῆς εἰσὲ ὅλα καθὼς καὶ τὸ πρῶτον. 'Ακόμη λέγειν πῶς χρεωστεῖν τοῦ ἀφέντη Ντὲ / [] ρεάλια πέντε ἦτοι (νούμερο) 5/ καὶ ἀφήνει τὴν θυγατέραν του τὴν Λαμπρινὴ νὰ τοῦ τὰ δώσῃν / [] τῆς ἀφήνει τὸ πρᾶμα του. 'Ακόμη ἀφήνει τῆς αὐτῆς Λαμπρινῆς ἓνα βουτζίν. "Ετι λέγειν / [...] ὅτιν καὶ ἂν ἤφηκε ὁλωνῶν του τῶν μαιδιδῶν νὰ τᾶχουν μὲ τὴν εὐχὴν του εἰδὲ ὅποιο παιδὶ / θελήσει κο[.]ν νὰ σκανταλίσῃν ἢ νὰ συνχίσῃν ἓνα τὸ ἄλλον νὰ ἔχην τὴν κατάραν τοῦ ἀφέν / τη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶν Θεοφόρων Πατέρων καὶ τὴν / ἐδικήν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ τῆς μακαρίτισσας τῆς μητέρας μου καὶ ὁλωνῶ τῶν

ἀγίων λέγοντας καὶ τοῦ / τον ὅτιν πρὸ καιροῦ ἤκαμε δύο διαθήκες εἰς τὰς πράξεις
κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου / [.....] ἐκεῖνες οἱ διαθήκες νὰ εἶναι κομμένες
καὶ νὰ μὴν ἀξίζου ὡσὰν νὰ μὴν ἐθέλα γενῇ / ποτὲ μόνον ἐτούτην ποὺ ἔκαμε τώρα
νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην νὰ ἔχῃ τὸ κύρος καὶ / ἀνέκοπτον. Ἔτιν ρω-
τηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοταρίου εἰ ἔχει παραγγεῖλει τι ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶ / εἰ
μὴ ἡ παρῶ μου διαθήκην ἔστων ἰσχυρὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην παρακαλώντας καὶ
ἀξιο / πίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Μανώλης Ξενόπουλος μάρτυρας παρακαλετός: —

/ — ἐγὼ Γιώργης Κρητικὸς μάρτυρας παρακαλετὸς ρομανὸς

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

205

Ἀγοραπωλησία

φ. 116^{r-v}

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 26/ εἰς
τὸ σπίτιν κάμου τοῦ / ὑπογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ εὐλαβέστατος ἀφέντης
παπᾶ κύρ Νικόλας Τρι / βιζᾶς καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Νικόλας Πετινάκης ὁ
ὁποῖος ἄνω εἰρημένος παπᾶ / κύρ Νικόλας λέγειν τὸ πῶς τὸ κατώγειν ὅπου ἔχειν καὶ
τοῦ εὐρίσκεται εἰς τὸ μέρος τῆς Πόρτας / τῆς Ἑβριακῆς τὸ ἀποκατωθιὸ τῆς κάμα-
ρας τοῦ ἄνωθεν κύρ Νικόλα ἀπὸ τῆς συν / βίας του τὸ ὅποῖον σπίτιν ἤγου τὸ κατώ-
γειν ἀπὸ τὴν σήμερον καθὼς εὐρίσκεται / μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα τὸ δίνειν καὶ
παραδίνει τον καὶ τέλεια τὸ ξεπουλεῖ τοῦ ἄ / νω εἰρημένου κύρ Νικόλα διὰ ρεά-
λια ἔξε ἦτοιν νούμερον 6/ καθὼς τὸ ἐπὶ / κοψεν ὁ μαστρὸ Μα[[λ]]νῶλης Ροδίτης
ὅπου τὰ αὐτὰ μέρη τὸν ἐβάλασιν καὶ ἐπὶ / κοψέν τον τὴν ὁποία πληρωμὴν καὶ
τιμὴν τοῦ αὐτοῦ σπιτίου τὰ ἔξε ρεάλια κα / θομολογᾷ ὁ ἄνω εἰρημένος ἀφέντην
παπᾶς ὁ πωλητῆς καθομολογᾷ πῶς τὰ ἔ / λαβε καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὸν ἄνωθεν
ἀγοραστὴν τὸν κύρ Νικόλα καὶ κράζεται / πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα
νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ παραδί / νειν νὰ τὸ κάμῃν ὡς θέλει καὶ βού-
λεται πωλήσειν χαρίσειν ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ / διὰ κανέναν καιρὸν
ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῇ κανεὶς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέ / ψην δικαιώματα διὰ
τὸ αὐτὸν σπίτιν ὁμπλιγᾶρεται ὁ αὐτὸς πωλητῆς καὶ τὰ κα / λά του νὰ τὸν ἐμαντι-
νιέρην καὶ νὰν τὸν ἐντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐναντίον τοῦ / αὐτοῦ σπιτίου καὶ τὰ ἐξῆς.